

SPIS RZECZY

Spisek przeciw Jezusowi	3
Namaszczenie w Betanii	3
Zdrada Judasza	3
Przygotowanie Paschy	3
Zapowiedź zdrady	4
Ustanowienie Eucharystii	4
Przepowiednia zaparcia się Piotra	4
Modlitwa i trwoga konania	5
Jezus przed Wysoką Radą	6
Zaparcie się Piotra	7
Jezus Przed Piłatem	7
Jezus odrzucony przez swój naród	7
Król wyśmiany	8
Droga krzyżowa	8
Ukrzyżowanie	8
Wyszyczenie na krzyżu	9
Śmierć Jezusa	9
Po śmierci Jezusa	9
Pogrzeb Jezusa	10

NIEDZIELA PALMOWA, ROK B

MEKA PAŃSKA

Wydanie pierwsze
Brożura: zakres podstawowy

Autor opracowania: Marcin Kęczkowski
Komputerowe opracowanie ilustracji: Marcin Kęczkowski

Copyright © by Marcin Kęczkowski
Płock 2010

Skład i łamanie: Marcin Kęczkowski
Druki oprawa: Marcin Kęczkowski

Druk ukończono w kwietniu 2010 r.
Wszelkie prawa zastrzeżone

Projekt okładki i karty tytułowej: Marcin Kęczkowski
Redaktor techniczny: Marcin Kęczkowski

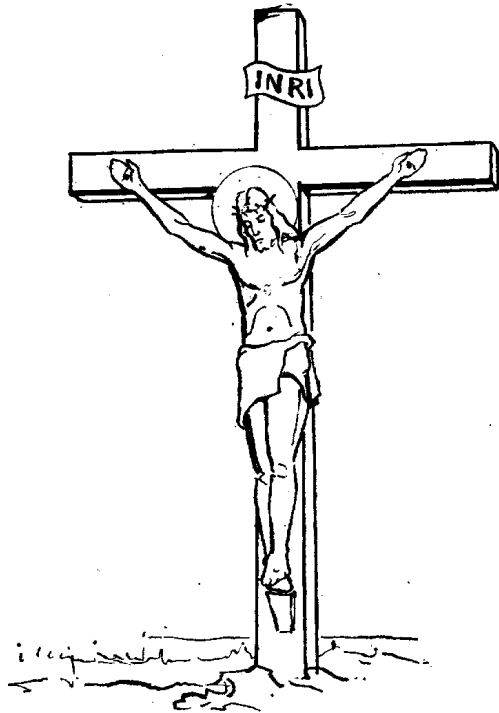
Legenda:

E: – słowa Ewangelisty (narrator)

✠: – słowa Jezusa Chrystusa

T: – słowa tłumu

I: – słowa innych, pojedynczych osób

Pogrzeb Jezusa

E: Pod wieczór już, ponieważ było Przygotowanie, czyli dzień przed szabatem, przyszedł Józef z Arymatei, poważny członek Rady, który również wyczekiwał królestwa Bożego. Śmiało udał się do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Piłat zdziwił się, że już skonał. Kazał przywołać setnika i pytał go, czy już dawno umarł. Upewniony przez setnika, podarował ciało Józefowi. Ten kupił płótno, zdjął Jezusa z krzyża, owinął w płótno i złożył w grobie, który wykuty był w skale. Przed wejście do grobu zatoczył kamień. A Maria Magdalena i Maria, matka Józefa, przyglądały się, gdzie Go złożono.

Oto słowo Pańskie

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Marka:

Spisek przeciw Jezusowi

E: Dwa dni przed Paschą i Świętem Przaśników arcykapłani i uczeni w Piśmie szukali sposobu, jak by Jezusa podstępnie ująć i zabić. Lecz mówili:
T: Tylko nie w czasie święta, by nie było wzburzenia między ludem.

Namaszczenie w Betanii

E: A gdy Jezus był w Betanii, w domu Szymona Trędowatego, i siedział za stołem, przyszła kobieta z alabastrowym flakonikiem prawdziwego olejku nardowego, bardzo drogiego. Stłukła flakonik i wylała Mu olejek na głowę. A niektórzy oburzali się mówiąc między sobą:
T: Po co to marnowanie olejku? Wszak można było ten olejek sprzedać drożej niż za trzysta denarów i rozdać ubogim.
E: I przeciw niej szemrali. Lecz Jezus rzekł:
✠: Zostawcie ją; czemu sprawiacie jej przykrość? Dobry uczynek spełniła względem mnie. Bo ubogich zawsze macie u siebie i kiedy zechcecie, możecie im dobrze czynić; lecz mnie nie zawsze macie. Ona uczyniła, co mogła; już naprzód namaściła moje ciało na pogrzeb. Zaprawdę powiadam wam: Gdziekolwiek po całym świecie głosić będą tę Ewangelię, będą również opowiadać na jej pamiątkę to, co uczyniła.

Zdrada Judasza

E: Wtedy Judasz Iskariota, jeden z Dwunastu, poszedł do arcykapłanów, aby im Go wydać. Gdy to usłyszeli, ucieszyli się i przyrzekli dać mu pieniądze. Odtąd szukał sposobności, jak by Go wydać.

Przygotowanie Paschy

E: W pierwszy dzień Przaśników, kiedy ofiarowano Paschę, zapytali Jezusa Jego uczniowie:
T: Gdzie chcesz, abyśmy poszli poczynić przygotowania, żebyś mógł spożyć Paschę?

E: I posłał dwóch spośród swoich uczniów z tym poleceniem:

✠: Idźcie do miasta, a spotka się z wami człowiek, niosący dzban wody. Idźcie za nim i tam, gdzie wejdzie, powiedzcie gospodarzowi: „Nauczyciel pyta: gdzie jest dla mnie izba, w której mógłbym spożyć Paschę z moimi uczniami?” On wskaże wam na górze salę dużą, usłaną i gotową. Tam przygotujcie dla nas.

E: Uczniowie wybrali się i przyszedli do miasta, gdzie znaleźli tak, jak im powiedział, i przygotowali Paschę.

Zapowiedź zdrady

E: Z nastaniem wieczoru przyszedł tam razem z dwunastoma.

A gdy zajęli miejsca i jedli, Jezus rzekł:

✠: Zaprawdę powiadam wam: jeden z was mnie zdradzi, ten, który je ze mną.

E: Zaczęli się smucić i pytać jeden po drugim:

T: Czyżbym ja?

E: On im rzekł:

✠: Jeden z Dwunastu, ten, który ze mną rękę zanurza w misie. Wprawdzie Syn Człowieczy odchodzi, jak o nim jest napisane, lecz biada temu człowiekowi, przez którego Syn Człowieczy będzie wydany. Byłoby lepiej dla tego człowieka, gdyby się nie narodził.

Ustanowienie Eucharystii

E: A gdy jedli, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dał im mówiąc:

✠: Bierzcie, to jest Ciało moje.

E: Potem wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie dał im, i pili z niego wszyscy. I rzekł do nich:

✠: To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana. Zaprawdę powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę nowy w Królestwie Bożym.

Przepowiednia zaparcia się Piotra

E: Po odśpiewaniu hymnu wyszli w stronę Góry Oliwnej. Wtedy Jezus im rzekł:

✠: Wszyscy zwątpicie we mnie. Jest bowiem napisane: Uderzę pasterza, a rozproszą się owce. Lecz gdy powstanę, uprzedzę was do Galilei.

E: Na to odrzekł Mu Piotr:

Wyszyczenie na krzyżu

E: Ci zaś, którzy przechodzili obok, przeklinali Go, potrzęsali głowami mówiąc:

T: Ej, Ty, który burzysz przybytek i w trzech dniach go odbudowujesz, zejź z krzyża i ocal samego siebie.

E: Podobnie arcykapłani wraz z uczonymi w Piśmie drwili między sobą i mówili:

T: Innych wybawiał, siebie nie może wybawić. Mesjasz, król Izraela, niechże teraz zejdzie z krzyża, żebyśmy widzieli i uwierzyli.

E: Lżyli Go także ci, którzy byli z Nim ukrzyżowani.

Śmierć Jezusa

E: A gdy nadeszła godzina szósta, mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. O godzinie dziewiątej Jezus zawołał donośnym głosem:

✠: Eloí, Eloí, lamá sabachtháni!

E: To znaczy: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?”.

Niektórzy ze stojących obok, słysząc to, mówili:

T: Patrz, woła Eliasza.

E: Ktoś pobiegł i napełniwszy gąbkę octem, włożył na trzcinę i dawał Mu pić, mówiąc:

I: Poczekajcie, zobaczymy, czy przyjdzie Eliasz, żeby Go zdjąć z krzyża.

E: Lecz Jezus zawołał donośnym głosem i oddał ducha.

Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie

Po śmierci Jezusa

E: A zasłona przybytku rozdarła się na dwoje z góry na dół. Setnik zaś, który stał naprzeciw, widząc, że w ten sposób oddał ducha, rzekł:

I: Prawdziwie, Ten człowiek był Synem Bożym.

E: Były tam również niewiasty, które przypatrywały się z daleka, między nimi Maria Magdalena, Maria – matka Jakuba Mniejszego i Józefa, i Salome.

Kiedy przebywał w Galilei, one towarzyszyły Mu i usługiwały.

I było wiele innych, które razem z Nim przyszły do Jerozolimy.

E: Wiedział bowiem, że arcykapłani wydali Go przez zawieść.
Lecz arcykapłani podburzyli tłum, żeby uwolnił im raczej Barabasa.
Piłat ponownie ich zapytał:
I: Cóż więc mam uczynić z Tym, którego nazywacie królem żydowskim?
E: Odpowiedzieli mu krzykiem:
T: Ukrzyżuj Go!
E: Piłat odparł:
I: Co więc złego uczynił?
E: Lecz oni jeszcze głośniej krzyczeli:
T: Ukrzyżuj Go!!
E: Wtedy Piłat chcąc zadowolić tłum, uwolnił im Barabasa,
Jezusa zaś kazał ubiczować i wydał na ukrzyżowanie.

Król wyśmiany

E: Żołnierze zaprowadzili Go na wewnętrzny dziedziniec, czyli pretorium,
i zwołali całą kohortę. Ubrali Go w purpurę i upłótszy wieniec z ciernia,
włożyli Mu na głowę. I zaczęli Go pozdrawiać:
T: Witaj królu żydowski!
E: Przy tym bili Go trzcina po głowie, pluli na Niego i, przyklękając, oddawali
Mu hołd. A gdy Go wyszdzili, zdjęli z Niego purpurę i włożyli na Niego
własne Jego szaty.

Droga krzyżowa

E: Następnie wyprowadzili Go, aby Go ukrzyżować. I przymusili niejakiego
Szymona z Cyreny, ojca Aleksandra i Rufa, który wracał z pola i właśnie
przechodził, żeby niósł krzyż Jego. Przyprawdzili Go na miejsce Golgota,
to znaczy Miejsce Czaszki.

Ukrzyżowanie

E: Tam dawali Mu wino zaprawione mirrą, lecz On nie przyjął. Ukrzyżowali Go
i rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając o nie losy, co który miał zabrać.
A była godzina trzecia, gdy Go ukrzyżowali. Był też napis z podaniem Jego
winy, tak ułożony: „Król żydowski”. Razem z Nim ukrzyżowali dwóch
złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie.
Tak wypełniło się słowo Pisma: „W poczet złoczyńców został zaliczony”.

I: Choćby wszyscy zwątpili, ale nie ja.
E: Odpowiedział mu Jezus:
✠: Zaprawdę powiadam ci: dzisiaj, tej nocy, zanim kogut dwa razy zapieje,
ty trzy razy się mnie wyprzesz.
E: Lecz on tym bardziej zapewniał:
I: Choćby mi przyszło umrzeć z Tobą, nie wyprę się Ciebie.
E: I wszyscy tak samo mówili.

Modlitwa i trwoga konania

E: A kiedy przyszli do ogrodu zwanego Getsemani,
rzekł Jezus do swoich uczniów:
✠: Usiądźcie tutaj, ja tymczasem będę się modlił.
E: Wziął ze sobą Piotra, Jakuba i Jana i począł drzeć i odczuwać trwogę.
I rzekł do nich:
✠: Smutna jest moja dusza aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie.
E: I odszedłszy nieco dalej, upadł na ziemię i modlił się, żeby, jeśli to możliwe,
omineła Go ta godzina. I mówił:
✠: Abba, Ojcze, dla Ciebie wszystko jest możliwe, zabierz ten kielich ode mnie.
Lecz nie to, co ja chcę, ale to, co Ty.
E: Potem wrócił i zastał ich śpiących. Rzekł do Piotra:
✠: Szymonie, śpisz? Jednej godziny nie mogłeś czuwać?
Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie;
duch wprawdzie ochoczy, ale ciało słabe.
E: Odszedł znowu i modlił się, powtarzając te same słowa. Gdy wrócił,
zastał ich śpiących, gdyż oczy ich były snem zmorzone, i nie wiedzieli,
co Mu odpowiedzieć. Gdy przyszedł po raz trzeci, rzekł do nich:
✠: Śpicie dalej i odpoczywacie? Dosyć. Przyszła godzina, oto Syn Człowieczy
będzie wydany w ręce grzeszników. Wstańcie, chodźmy, oto zbliża się mój
zdrajca.
E: I zaraz, gdy On jeszcze mówił, zjawił się Judasz, jeden z Dwunastu,
a z nim zgraja z mieczami i kijami wysłana przez arcykapłanów,
uczonych w piśmie i starszych. A zdrajca dał im taki znak:
I: Ten, którego pocałuję, to On; chwycie Go i prowadźcie ostrożnie.
E: Skoro tylko przyszedł, przystąpił do Jezusa i rzekł:
I: Rabbi
E: i pocałował Go.

E: A jeden z tych, którzy tam stali, dobył miecza, uderzył sługę najwyższego kapłana i odciął mu ucho. A Jezus rzekł do nich:

✠: Wyszliście z mieczami i kijami, jak na zbójcę, żeby mnie pochwycić. Codziennie nauczałem u was w świątyni, a nie pojmalście mnie. Ale pisma muszą się wypełnić.

E: Wtedy opuścili go wszyscy i uciekli. A pewien młodzieniec szedł za nim, odziany prześcieradłem na gołym ciele. Chcieli go chwycić, lecz on zostawił prześcieradło i bez odzienia uciekł od nich.

Jezus przed Wysoką Radą

E: A Jezusa zaprowadzili do najwyższego kapłana, u którego zebrali się wszyscy arcykapłani, starsi uczeni w piśmie. Piotr zaś szedł za Nim z daleka aż na dziedziniec pałacu najwyższego kapłana. Tam siedział między służbą i grzał się przy ogniu.

Tymczasem arcykapłani i Wysoka Rada szukali świadectwa przeciw Jezusowi, aby Go zgładzić, lecz nie znaleźli. Wielu wprawdzie zeznawało fałszywie przeciwko Niemu, ale świadectwa te nie były zgodne. A niektórzy wystąpili i zeznali fałszywie przeciw Niemu:

T: Myśmy słyszeli jak On mówił: ja zburzę ten przybytek uczyniony ludzką ręką i w ciągu trzech dni zbuduję inny, nie ręką ludzką uczyniony.

E: lecz i w tym ich świadectwo nie było zgodne.

Wtedy najwyższy kapłan wystąpił na środek i zapytał Jezusa:

I: Nic nie odpowiadasz na to, co oni zeznają przeciw Tobie?

E: Lecz On milczał i nic nie odpowiedział.

Najwyższy kapłan zapytał go ponownie:

I: Czy Ty jesteś Mesjaszem, Synem Błogosławionego?

E: Jezus odpowiedział:

✠: Ja Jestem. Ujrzycie Syna Człowieczego, siedzącego po prawicy Wszechmocnego i nadchodzącego z obłokami niebieskimi.

E: Wówczas najwyższy kapłan rozdarł swoje szaty i rzekł:

I: Na cóż nam jeszcze potrzeba świadków? Słyszeliście bluźnierstwo.

Cóż wam się zdaje?

E: Oni zaś wszyscy wydali wyrok, że winien jest śmierci. I niektórzy zaczęli pluć na Niego; zakrywali mu twarz, policzkowali go i mówili:

T: Prorokuj!

E: Także słudzy bili Go pięściami po twarzy.

Zaparcie się Piotra

E: Kiedy Piotr był na dole na dziedzińcu, przyszła jedna ze służących najwyższego kapłana. Zobaczywszy Piotra grzejącego się, przypatrzyła mu się i rzekła:

I: I tyś był z Nazarejczykiem Jezusem.

E: Lecz on zaprzeczył temu, mówiąc:

I: Nie wiem i nie rozumiem co mówisz.

E: I wyszedł na zewnątrz do przedsionka, a kogut zapał.

Służąca widząc go, znowu zaczęła mówić do tych, którzy tam stali:

I: To jest jeden z nich.

E: A on ponownie zaprzeczył. Po chwili ci, którzy tam stali, mówili znowu do Piotra:

I: Na pewno jesteś jednym z nich, jesteś także Galilejczykiem.

E: Lecz on począł się zaklinać i przysięgać:

I: Nie znam tego człowieka o którym mówicie.

E: I w tej chwili kogut powtórnie zapał. Wspomniał Piotr na słowa, które mu powiedział Jezus: Pierwej, nim kogut dwa razy zapieje, trzy razy Mnie się wyprzesz. I wybuchnął płaczem.

Jezus przed Piłatem

E: Zaraz wczesnym rankiem arcykapłani wraz ze starszymi i uczonymi w Piśmie i cała Wysoka Rada powzięli uchwałę. Kazali Jezusa związanego odprowadzić i wydali Go Piłatowi. Piłat zapytał Go:

I: Czy Ty jesteś królem żydowskim?

E: Odpowiedział mu:

✠: Tak, ja jestem.

E: Arcykapłani zaś oskarżali Go o wiele rzeczy. Piłat ponownie Go zapytał:

I: Nic nie odpowiadasz? Zważ, o jakie rzeczy Cię oskarżają.

E: Lecz Jezus nic już nie odpowiedział, tak, że Piłat się dziwił.

Jezus odrzucony przez swój naród

E: Na każde święto zaś miał zwyczaj uwalniać im jednego więźnia, którego żądali. A był tam jeden, zwany Barabaszem, uwięziony z buntownikami, którzy w rozruchu popełnili zabójstwo. Tłum przyszedł i zaczął domagać się tego, co zawsze im czynił. Piłat im odpowiedział:

I: Jeśli chcecie, uwolnię wam króla żydowskiego?